

DE OPPOSITIE

**'KINDEREN
KRIJGEN IS
EGOÏSTISCH'**

Van alle opmerkingen die bewust kinderloze Sara Madou (33) krijgt, vindt ze er eentje het allerirritantst: 'Wil je geen kinderen? Wat een egoïstische keuze!' Want volgens haar is het eerder andersom.

TEKST SARA MADOU

'IK STA VOLLEDIG ACHTER MIJN KEUZE'

om kinderen te nemen zodat er later iemand is om te helpen bij je toiletbehoefte?

BEMOEIENIS

Geen kinderen krijgen bestempelen als egoïsme, wat me echt zeer regelmatig overkomt, vind ik raar. Ja, in principe is het een egoïstische keuze. Maar dat is het wél krijgen van kinderen net zo goed. Niemand wil zwanger worden omdat het voortbrengen van kinderen zo goed is voor de aarde. Om de bejaardenverzorgers van later te kweken. Om je moeder/potentiële oma blij te maken (dat hoop ik althans niet). Kinderen krijgen doe je voor jezelf, net als dat ik ze níet krijg voor mezelf. We zouden elkaar, zéker als vrouwen onderling, de vrijheid moeten kunnen geven om onze eigen keuzes te maken. Wat mijn beweegredenen zijn om geen kinderen te hebben? Eerlijk gezegd vind ik dat dit anderen geen bal aangaat. Het is ook een behoorlijk impertinente vraag. Bij mij is het weliswaar een bewuste keuze, maar wat als de vrouw aan wie je dit vraagt wel degelijk graag zwanger had willen worden en het niet kán? Lekker bot, als je haar dan lastig gaat vallen met je bemoeienis met haar beweegredenen en het bestempelt als egoïsme. Een van mijn beste vriendinnen, zelf moeder van een 18-jarige zoon en een baby van een half jaar, is het geduld en begrip zelve: als ik me weer eens ergens over opwind, heeft ze altijd een relativerende, rustgevende opmerking paraat. Toen ik een keer mijn ergernis over dit onderwerp met haar deelde, zei ze: "Ik denk dat al die vrouwen het goed bedoelen. Ze zijn zelf zo blij met hun moederschap, dat ze het jou ook gunnen." Dat kan. En dat klinkt best lief. Maar toch, hierbij vriendelijk doch dringend advies, namens mezelf en misschien nog wel meer bewust kinderlozen: laat dat gunnen maar achterwege. We zijn onafhankelijke vrouwen, die prima onze eigen keuzes kunnen maken, *thank you very much*.

JALOERS

Laatst sprak ik een psycholoog voor een artikel en die opperde weer iets anders: dat bemoeizuchtige moeders best weleens jaloers zouden kunnen zijn, omdat het moederschap niet de utopische situatie is die ze zich hadden voorgesteld. Een keuze waar ze wellicht zelf niet helemaal achter stonden,

DAT IK GEEN

kinderen wil, weet ik al heel lang. Het schijnt zelfs dat ik het al riep toen ik zelf nog een mini-mens was. Ik heb er inmiddels meer dan genoeg

redenen voor en sta – net als mijn wederhelft – volledig achter die keuze. Zelf ben ik er dan ook amper mee bezig. Het is niet het enige wat me definieert. Ik werk als journalist, drink elke dag sloten koffie, stem Partij voor de Dieren, ben vegetariër, woon in Amsterdam en ben verslaafd aan boeken. Om maar wat andere elementen van m'n leven te noemen. En toch lijkt juist die kinderloosheid een reden te zijn voor andere mensen (lees: vrouwen) om me regelmatig te onderwerpen aan een overdosis vragen, met name over het waarom daarvan. Ik moet me telkens weer verdedigen voor mijn keuze, die voor mij allang als een vanzelfsprekendheid voelt, omdat zij deze keuze niet begrijpen. Al die vragen was ik op een gegeven moment zo zat, dat mijn vaste reactie voor nieuwsgierigen werd: "Ik heb geen kinderen, want ik kan ze niet krijgen." Daar schrok men zo van dat ik er meteen vanaf was. Tegenwoordig probeer ik mezelf te trainen in het uitoefenen van meer geduld, op m'n allervriendelijkst uit te leggen waarom ik het een beetje gehad heb met De Vraag en er sowieso liever geen antwoord op geef. Dat gaat heel vaak goed – een stuk beter dan met mijn nogal defensieve reactie van voorheen – maar niet altijd. Een tijdje geleden was een moeder van twee ronduit bot toen ik op haar 'Waarom wil je geen kinderen?' op mijn allervriendelijkst vroeg waarom zij ze wél wilde. Haar reactie: "Natuurlijk heb ik kinderen! Het is zo egoïstisch om ze niet te nemen. Wie denk je dat later jouw kont afveegt in het bejaardentehuis?" Dat vond ik zo'n heerlijke tegenstrijdigheid, dat ik erom moest lachen. Ik ben dus egoïstisch omdat ik geen kinderen wil, maar het is wel oké

maar waar ze niet tegenin durfden te gaan. Omdat hun vriend/echtgenoot het zo graag wilde, of omdat de maatschappij het nou eenmaal van je lijkt te eisen. En als je dan iemand ontmoet die vergelijkbare obstakels op haar weg vond en toch haar hart volgde, is dat best een tikje frustrerend. Dat zou eveneens kunnen. Ik zou dan ook iedereen die echt geen kinderen wil, ongeacht haar beweegredenen, van harte willen aanbevelen om gewoon haar hart te volgen. De aarde zal echt niet gaan lijden onder je keuze. Integendeel, we hebben te maken met overbevolking en dat zal de komende jaren alleen maar erger worden, met de nodige nadelige effecten op het milieu als gevolg. Mijn vrienden en vriendinnen zijn wat kinderschare betreft ongeveer 50/50: de helft wil ze niet, de andere helft wel. Laatst zat ik met acht bewust kinderlozen in de kroeg en dat is best fijn, dat je elkaar op dit vlak begrijpt: lekker buiten de schoolvakanties op vakantie gaan (zoveel goedkoper!), niet op een bepaald tijdstip naar huis hoeven voor de oppas, geld overhouden voor een extra stedentrip; wij – allemaal dertigers – waren gelukkig met onze keus. Maar, en dat wil ik echt even benadrukken: als je geen kinderen wilt, betekent dit absoluut niet dat je een hekel hebt aan kinderen of niet blij kunt zijn voor je hoogzwangere vriendin. Mijn vrienden met kroost hebben echter wel één ding gemeen: ze hebben een open vizier, wat betreft de voor- en nadelen van hun eigen keuze op dit vlak, en respecteren mijn keus om geen kinderen te krijgen. Soms klagen ze over hun hyperactieve peuter en zijn ze jaloers op mijn vrijheid, en ze zullen vast ook weleens denken dat het zielig voor me is dat ik verheven zaken als borstvoeding geven of het je leven lang zorgen maken om je kind moet missen, maar ze vallen me niet (meer) lastig met bemoeizuchtige vragen. En dat zouden, als je het mij vraagt, meer mensen mogen doen. ■